

**Posudek oponenta magisterské diplomové práce
Martiny Černákové**

*Kompozice a narativní strategie v díle Kawabaty Jasunariho
Sněhová země*

Autorka magisterské diplomové práce se zaměřila na jedno z nejnámějších literárních děl Kawabaty Jasunariho, prvního japonského spisovatele, který získal Nobelovu cenu za literaturu. Román *Sněhová země* (*Jukiguni*), jehož úvodní pasáž se již po dlouhá léta vyskytuje v japonských učebnicích jako příklad stylisticky vytříbené japonštiny, je dílem, které už od doby jeho vzniku přitahovalo pozornost literárních kritiků. Diplomantka se nenechala odradit záplavou informací a různých názorů a pokusila se o svůj vlastní rozbor tohoto románu.

Předkládaná práce je důkladnou dekonstrukcí románu na jednotlivé kategorie, které jí z hlediska výběru daného tématu přišly jako adekvátní. Nejprve podává základní informace o autorovi a představuje hlavní dějovou linii románu *Sněhová země*. Poté se v celkem logickém pořadí zabývá výstavbou románu (jeho architektonikou), fabulí a syžetem, problematikou vyprávěcího času románu, zaměřuje se na roli vypravěče a od ní přechází k jednotlivým postavám z hlediska typologie. Potom se věnuje specifické povaze Kawabatova způsobu, jakým svůj román zahajuje a jak jej zakončuje (introdukce a finále). Následně se zamýšlí nad hlavními motivy, které ve *Sněhové zemi* vyskytují jen porůznu. Diplomantka si všimá, jak důležitou roli v románu hrají. Nemalou část své práce věnuje také způsobu, jakým Kawabata pracuje s jednotlivými obrazy. V závěru se autorka snaží shrnout všechny podstatné momenty svého rozboru, ale možná tak činí trochu rozvláčně, nejspíš nebylo nutné uvádět tak dlouhé úryvky. Přispělo by to k srozumitelnosti jinak precizně napsané práce.

Při zpracovávání zvoleného tématu pracuje diplomantka pečlivě, jednotlivé kategorie, podle nichž román rozebírá, uvádí výstižnými, převážně strukturalistickými definicemi a zasvěcením do problematiky. Z celé práce je vidět, že se svého úkolu zhostila poctivě, možná však s přihlédnutím k dostupné literatuře mohla své názory konfrontovat s názory většího počtu japonských literárních vědců a kritiků. Její snažení by tak bylo obohaceno o další rozměr. Její přístup je ale ospravedlnitelný, a jelikož předkládaná práce plně vyhovuje požadavkům na práci diplomovou, hodnotím ji známkou **výbornou**.

V Praze 20. září 2007

Martin Tirala